

Enhver reaktion maa altid være positiv

En uformel pause-snak med forstander Peder Møller, Hellebjerg, der vil have, at kvinder er kvinder og mænd er mænd med hensyn til paaklædning

Peder Møller: — Hippierne skal da være velkomne paa Hellebjerg. Det, han mindst ligner, er en forstander. Han har hverken langt haar bag ørerne eller kraftige øjenbryn. Derimod et solbrændt ansigt og et par tindinger der er gran som hans slips og noble jakkesæt. Han sidder mageligt tilbagelænet i sin stue, hvor et vægstort vindue giver vid udsigt ned over Juelsminde og Kattegat. Han pulser stille paa en pibe, der tydeligvis bærer præg af berøring med tusindvis af tændstikflammer.

Peder Møller slapper lige af i en halv time. Saa er det igen paa farten — man har brug for ham et sted i Sønderjylland.

Ængstelsen

Hvordan skolemand?

— Tja, jeg er født i Kibæk ved Herning, hvor mine forældre havde en gaard, og indtil mit attende aar var jeg beskæftiget ved landbruget. Men i den tid deltog jeg meget i det lokale gymnastikklub, hvilket vel er den egentlige grund til, at jeg følte trang til at undervise. I hvert fald kom jeg paa Th. Langs Seminarium i Silkeborg. Efter min eksamen lærer i Hedensted, forbundsinstruktør i KFUM og senere Danmarks Højskole for legemsøvelser.

— De har ved en bestemt lejlighed for nylig givet udtryk for Deres specielle syn paa kvinden, og hendes plads i hjemmet?

— Aah, jo, arbejdet her paa Hellebjerg med ungdommen gør, at man ganske automatisk kommer til at spekulere paa samfundsstrukturen. Og samtidig bevirker arbejdet ogsaa, at man kommer til at lægge mere vægt paa hjemmenes betydning, som de smaa celler i samfundet. Det er ikke fordi, jeg er særlig reaktionær, men jeg nærer en vis ængstelse for, at man fjerner en væsentlig del af forældrenes ansvar med hensyn til opdragelses-opgaver, naar mor kom-

nier paa arbejdsmarkedet, og børnene er henvist til offentlig institutioner i form af børnehaver og vuggestuer osv. Man kan, efter min mening, ikke erstatte hjemmet med en offentlig institution. Jeg tror paa en tradition med hjemmet som det første og afgørende med henblik paa opdragelse.

Vi skal glæde hinanden

— De sagde ogsaa noget om, at "tidens slaskede kvindetøj dræber kvinden som kvinde"?

— Ja, altsaa, jeg sætter stor pris paa, at menneskers paaklædning er af en saadan art, at vi kan glæde hinanden med den. Det skal være saadan, at de specielle egenskaber, som knytter sig til bande mænds og kvinders udseende, skal fremtræde gennem klædedragten. Det er ikke heldigt, naar man altid lader de praktiske hensyn gaa foran de æstetiske.

— Ville De tolerere en flok hippier paa Hellebjerg?

— Naar vi laver et snævert samfund, som en skole paa omkring 100 elever som denne, maa man indordne sig under visse regler, og hippier, eller hvad ved jeg, skal være velkomne paa Hellebjerg, hvis de paa lige fod med de andre elever indordner sig under de regler, vi har for at det hele kan glide. — Grundlaget for skolen er, at det skal være godt for elevernes omgivelser, ikke saa meget for eleven selv.

Selv yderliggaaende

— Men nu, hippiernes paaklædning?

— Jeg synes, det er helt i orden, at de unge reagerer imod fortiden og generationen før dem selv. Det skal de. Men det er blot alt for let at reagere gennem sin paaklædning og mærkelig opførsel. Den reaktion ti ser fra hippier og provoer er for lidt aktiv og tom. Enhver reaktion maa altid være positiv. Men jeg tror, at klædedragten vil være forandret om 10 aar. Hvis der ikke til den tid kommer en reaktion mod hippitøjet fra dem, der nu er 6-7 aar, vil udviklingen være gaaet i staa. De unge skal være bedre end os, og det er sandelig ikke svært ...

— Hvordan var Deres paaklædning i teenage-aarene

— Lad mig tænke lidt — jo, allerførst havde jeg et forfærdeligt besvær med haaret, der strittede til alle sider, men ellers var min paaklædning dengang saamænd lige saa afvigende fra de ældres, som de unges er nu. Der var blot ikke dette store spring i moden, ikke saa fremmedartet, men jeg klædte mig saa yderliggaaende som moden tillo.

Slipset strammes

— Hvornaar ser man Peder Møller uden slips?

— Det gør man, naar jeg ikke har noget ansvar for at præge andre. Man skal altid gøre sit arbejde færdigt, og mændenes paaklædning i hvert fald den, jeg følger, er jo beregnet til slips, saa jeg gør paaklædningen færdig ved at bære slips. Den nyere pædagogiske retning, der er fremkommet med at lærerne gaar klædt som eleverne, har vel ogsaa sin berettigelse. Men

en leder skal ikke gaa ved siden af deltagerne. Han skal gaa foran og vise vejen, hvorefter det er op til den enkelte, om han vil følge, og om han finder vejen rigtig. Skolen, og her tænker jeg paa Hellebjerg, er kun et led mellem hjemmet og samfundet, og en af de bedste maader, hvorpaa man kan virke som lærer, er ved at erindre sig sin situation da man var i samme alder som eleverne.

Saa er samtalen forbi. Forstander Peder Møller haster til sit kontor, hvor sekretæren staar parat med mappen. Slipset strammes og saa afsted. Men haaret stritter lidt endnu ...

cb.